

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/4/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512010310
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Šramelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2512010310.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Šramelovej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Mariána Jarábka v trestnej veci proti obžalovanému L. T., pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 03.12.2012 sp. zn. 2T/53/2012 na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.02.2013 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písm.b/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný L. T., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom W. č.

XX/X, V.,

u z n á v a v i n n ý m, ž e

odo dňa 10.12.2009 do 04.09.2012 v obci V., na W. ulici v rodinnom dome č. XX/X bránil X. T. v jeho riadnom užívaní napriek tomu, že bola spoluvlastníčkou tohto rodinného domu a to tým, že opakovane vymenil zámkové vložky a to na vstupnej kovovej bránke na príľahlý pozemok k domu, tak aj na vstupných dverách do domu, pričom jej odmietal vydať kľúče a na výzvy na vpustenie do domu nereagoval,

t e d a

neoprávnene bráni oprávnenej osobe v užívaní domu,

č í m s p á c h a l

prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona § 36 písm.j/, § 38 odsek 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písm.a/ Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

odo dňa 10.12.2009 až doposiaľ v obci V., na W. ulici v rodinnom dome č. XX/X bránil X. T. v jeho riadnom užívaní napriek tomu, že bola spoluvlastníčkou tohto rodinného domu a to tým, že opakovane vymenil zámkové vložky a to na vstupnej kovovej bránke na príľahlý pozemok k domu, tak aj na vstupných dverách do domu, pričom jej odmietal vydať kľúče a na výzvy na pustenie do domu nereagoval.

Za to mu bol uložený podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písm.j/ Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písm.a/ Trestného zákona mu bol výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona mu bola určená skúšobná doba v trvaní 2 rokov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a následného oslobodenia spod obžaloby.

V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že nie je možné klásť obžalovanému za vinu, že poškodenej bránil v riadnom užívaní predmetného rodinného domu, ktorý je v ich bezpodielovom spoluvlastníctve ako manželov t.č. už rozvedení. Je pravdou, že opakovane vymenil zámky na vchodových dverách k tomuto domu, avšak nikdy to nebolo úmyselne a z dôvodu aby bránil poškodenej dostať sa do domu. Každá jedna výmena zámku na vchodových dverách nasledovala potom, ako bol predchádzajúci zámok zo strany poškodenej alebo tretími osobami na jej podnet a za jej prítomnosti poškodený a znefunkčnený. Skutočnosť, že po takomto poškodení zámku bol obžalovaný nútený do dverí vložiť nový zámok, nemôže byť posudzovaná ako bránenie užívaniu. Poškodená taktiež opakovane po návšteve predmetného rodinného domu, keď sa do neho dostala sama, riadne za pomoci kľúčov, tento nechávala odomknutý a dokonca s otvorenými dverami do ulice, čím podľa názoru obžalovaného vyvolávala jeho konanie, ktoré mu je teraz kladené za vinu. Obžalovaný bol k výmenám zámkov zo strany poškodenej donútený, jej správaním a následnou obavou pred možnosťou vstupu cudzích osôb do nezabezpečeného rodinného domu a s tým súvisiacou obavou pred páchaním majetkovej trestnej činnosti cudzími osobami. Toto bolo jeho jediným motívom k výmene zámkov.

V ďalšej časti sa zaoberal naplnením formálnych ako aj materiálnych znakov skutkovej podstaty prečinu podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona.

V tejto súvislosti uviedol, že na základe vykonaného dokazovania a jednotlivých skutočností, ktoré dokazovanie prinieslo, možno usúdiť, že naplnenie subjektívnej stránky konaním obžalovaného zastalo a skončilo maximálne pri samotnej ľahostajnosti voči následkom bez bližšieho uzrozenia a vôle.

V doplnení písomného odvolania poukázal na to, že ďalšou skutočnosťou, na ktorú chce poukázať, a ktorá v zmysle odôvodnenia napadnutého rozsudku v jeho neprospech ovplyvnila hodnotenie dôkazov, nakoľko bola zo strany okresného súdu bez ďalšieho preukázania braná za dokázanú, je tvrdenie svedkov T. V. a H. Q., ktorí tvrdili, že pri návšteve poškodenej v predmetnom dome ich otec obžalovaného, svedok L. T. st., fyzicky inzultoval. Toto ich tvrdenie preukazuje účelovosť a nedôveryhodnosť ich výpovedí. Svedok T. je, oproti uvedeným svedkom podstatne starší a tiež jeho fyzické dispozície sú neporovnateľné oproti uvedeným svedkom. Uvedení svedkovia sú oproti svedkovi T. st. podstatne vyšší s mohutnejšími postavami a silnejší. Už len z vizuálneho pohľadu na tieto osoby je nepochybné, že k niečomu takému dôjsť nemohlo. Tiež poukázal na to, že nie je pravdou, že by si poškodená musela dodávku plynu a elektriny obnoviť na vlastné náklady a v tejto súvislosti predložil zmluvu o dodávke plynu zo dňa 21.12.2009, ktorá je uzavretá v jeho mene a na základe ktorej bola zabezpečená dodávka plynu do predmetného domu. Táto zmluva je platná doposiaľ. Z uvedeného teda vyplýva, že aj v tomto smere poškodená ako aj vyššie uvedení svedkovia nevypovedajú pravdu. Ďalej poukázal tiež na list zo dňa 05.01.2011, ktorý písal právnej zástupkyňi poškodenej JUDr. Galovej, pričom tento je tiež potrebné vykladať vo vzťahu k subjektívnej stránke skutkovej podstaty stíhaného prečinu ako aj vo vzťahu k motívu a pohnútke jeho konania. V ďalšej časti odvolania ďalej poukázal na prebiehajúce občiansko-právne konanie.

Krajský prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1.

Súd I. stupňa vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, avšak závery správne vykonaného dokazovania nezohľadnil v skutkovej vete napadnutého rozsudku.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný v priebehu konania spáchanie trestnej činnosti poprel, na svoju obhajobu uviedol, že poškodená dňa 10.12.2009 opustila spoločnú domácnosť. Neskôr sa dozvedel, že podala žiadosť o rozvod, pričom sa dohodli, že si zoberie detský nábytok, počítač pre deti a on si ponechá auto. Zámky na dome vymenil preto, že poškodená tam chodila najmä vtedy, keď nebol doma a brala si veci zo spoločného majetku, pričom nechala aj otvorené dvere. Kľúče jej chcel dať ale ona ich odmietla prevziať, preto sa na odovzdaní kľúčov nedohodli.

Na rozdiel od obžalovaného poškodená uviedla, že počas spolužitia sa obžalovaný snažil znemožniť jej bývanie v dome, vypol elektrinu, plyn, povedal jej, že ak tam chce bývať, musí si to ísť zaplatiť. Na základe toho prihlásila elektrinu a plyn na svoje meno. Keď bolo nutné volať príslušníkov polície, títo jej poradili aby opustila spoločnú domácnosť, aby maloleté deti netrpeli. Dňa 10.12.2009 preto odišla k rodičom, pričom jej obžalovaný nechcel dať žiadne veci. Následne jej poslal správu SMS, že vymenil zámok. Keď chcela ísť do domu musela to riešiť prostredníctvom polície. Ona sama nemá žiadny problém s prevzatím kľúčov, riešila to aj s právničkou, avšak obžalovaný nebol ochotný kľúče vydať. Poukázala na to, že túto možnosť mal aj za prítomnosti polície, avšak sa vyhovoril, že kľúče zabudol.

Vo veci boli vypočutí svedkovia jednak na strane obžalovaného, jednak na strane poškodenej, bol oboznámený listinný materiál, pričom súd I. stupňa správne posúdil tvrdenie obžalovaného ako neveryhodné a správne zistil skutkový stav. Na základe vykonaného dokazovania aj krajský súd dospel k záveru, že tvrdenie obžalovaného, že mal záujem poškodenej kľúče odovzdať, nie je pravdivé. Z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaný mal možnosť kľúče odovzdať aj za prítomnosti polície,

keď sa však vyhovoriť, a taktiež jej mal možnosť tieto odovzdať aj na hlavnom pojednávaní, kde sa opäť vyhovoriť, že kľúče zabudol. Tomuto nasvedčujú aj písomné podania, z ktorých je zrejmé, že obžalovaný kľúče poškodenej odovzdať nechcel. V tejto súvislosti je potrebné tiež uviesť, že ani zmluva o dodávke plynu zo dňa 21.12.2009 nepodporuje tvrdenie obžalovaného, nakoľko táto zmluva bola uzatvorená až potom, keď sa poškodená z domu dňa 10.12.2009 odsťahovala.

Správne konštatoval súd I. stupňa, že dom v obci V. na W. ulici, kde mal obžalovaný spolu s poškodenou spoločné bydlisko, bol v bezpodielovom spoluvlastníctve oboch. To, že sa poškodená z domu pre nehody odsťahovala, nebolo dôvodom, aby nemohla spoločný majetok užívať. Z hodnotenia už vyššie uvedených dôkazov jednoznačne vyplýva, že obžalovaný poškodenej bránil v užívaní domu a bránil jej aj v užívaní ďalšieho majetku, ktorý bol v ich bezpodielovom spoluvlastníctve. Tento stav trval od 10.12.2009 do 04.09.2012, kedy obžalovaný kľúče poškodenej odovzdal. Súd I. stupňa však túto skutočnosť v skutkovej vete napadnutého rozsudku nevyjadril. Bolo potrebné ohraničiť páchanie prečinu obžalovaným a to od 10.12.2009 do 04.09.2012.

V tomto smere preto krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a upravil skutkovú vetu v zmysle správne zisteného skutočného stavu veci.

Konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin neoprávneného zásahu do práva k domu bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona.

Pri výmere trestu krajský súd postupoval v zmysle ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Vzhľadom na zistenie poľahčujúcej okolnosti v zmysle ustanovenia § 36 písm.j/ Trestného zákona obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.